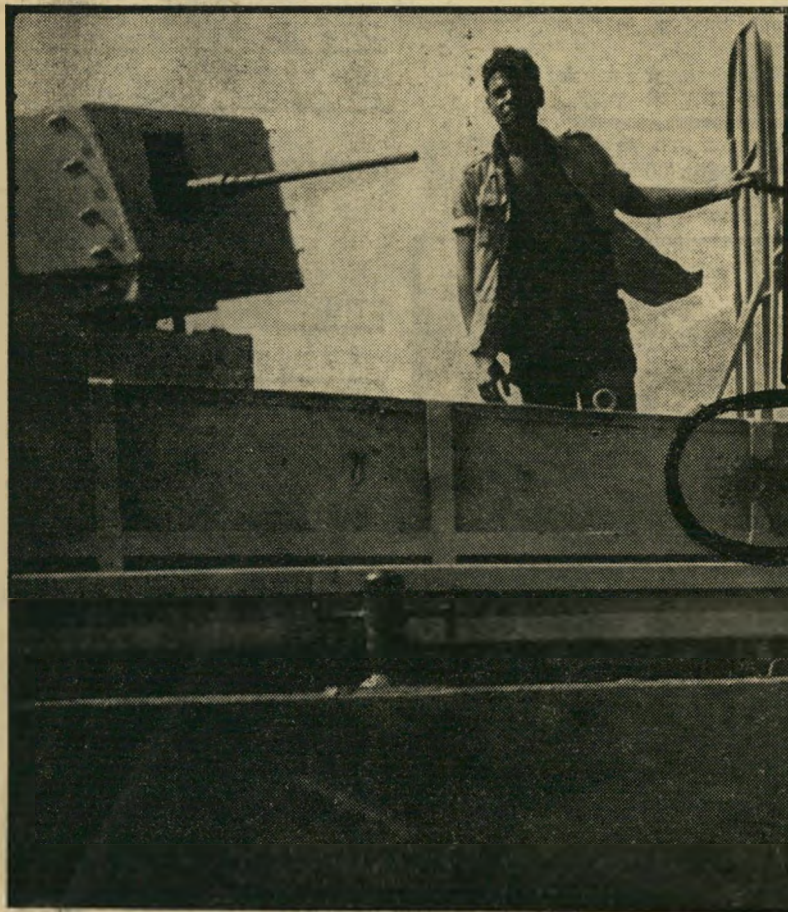
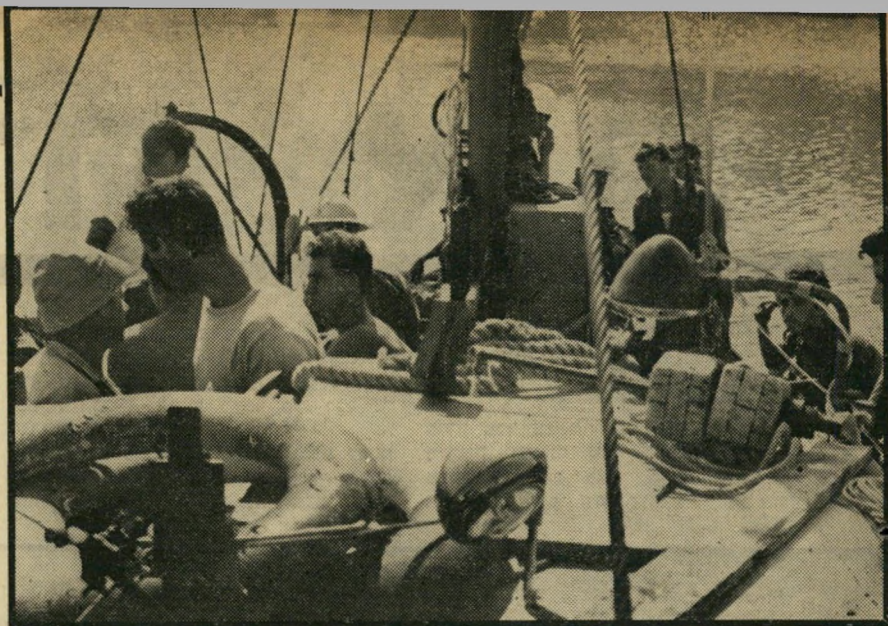

זהו המיקלע הכבד שעל סיפון הסירה אשר הפיל מיג סורי שצלל לקראחה

לחלוץ! לחלוץ! טובי הספינה הובאו לסייע בחילוץ מן השרטון, הקרוב מאד לגדה.

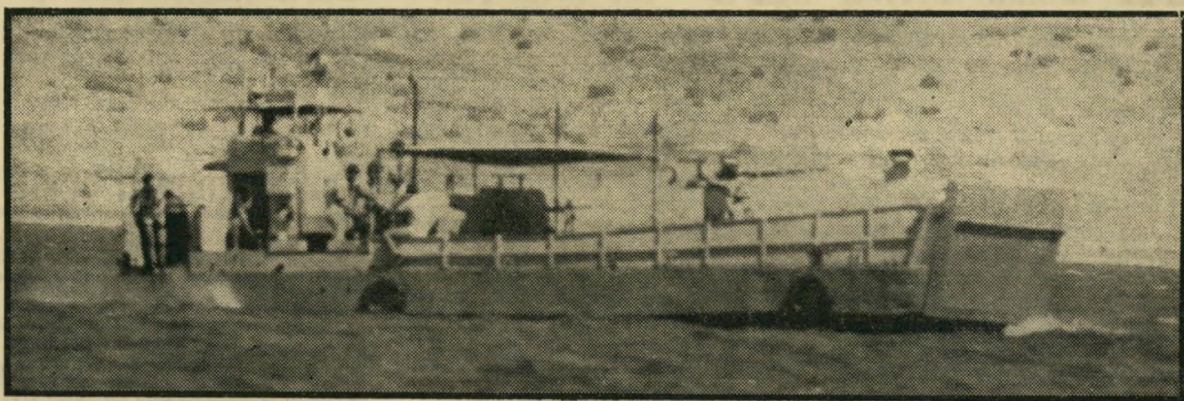
מִיג בֵּיט

כ שיצאו בראשית השבוע מספר ספינות יריג לאסוף את שללן בפינה הצפון-מזרחית של הכינרת לה, כרגיל, על ידי ספינת-משמר לאבטחה. בשעות הבוקר המוקדמות קרה מה שיכול לקרות בקרבת החוף הסורי של הכינרת — ספינת האבט

ההכניעה בסירת החליצה הסורים נסעו בספינתם שנייה שחשה לעזרת הספינה שנתקעה (העיגול בצילום)

מסמן את הפגיעה בדפנות) במרחק כמה עשרות מטרים ממוצביהם. פגיעה זו עלתה לסורים ביוקר. רוח-הלחימה של אנשי הספינה על-תה מאוד, הפילו בתותח הספינה מסוס מיג סורי, שצלף לעברם.

נמרצת, הפיל מטוס מיג ישר למים הכחולים והמלוחים במקצת של הכינרת. תאר עיריאייה: לפתע חלף המטוס הכסוף מעל הספינה, מנסה להתרומם, אך לשווא. הוא הנמיך טוס, מלחך את הגלים, וגוף המתכת המאורך ביצע שני היסוכים על הים — וצלל בחבטה לחוכם. מטוסי חיל-האוויר לא הסכימו להשאיר את הכבוד לתותחן הספינה, הלכו בעקבותיו, השילו, כעבור חמש דקות, אף הם מטוס מיג סורי, הפעם הוא נפל בתוך שטח סורי, מרחק כמה קילומטרים מגדות הכינרת. סרן יהודה מחיל האוויר, שהפיל במטוס המיראז' שלו את המיג, גילה בקרב קצר זה חושיה והתמצאות למופת. זה הספיק לסורים. הם נטשו את המערכה והשקט חזר לכינרת. הפצועים, שמספרם הגיע, בינתיים, לארבעה, פונו לטבריה ו-הספינה שהפילה את המטוס הראשון ב-תולדות הכינרת לתוך מימיו הרגועים, חזרה מערכה עם מנועים עשנים.

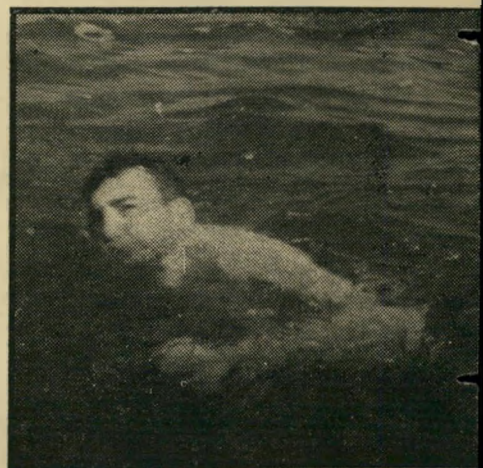
מול החוף הסורי משך שבע שעות היתה ספינת המשמר הישראלית נתונה לאש מן החוף הסורי (אשר שיחיו נראים ברקע ככתמים חומים). חילופי

את הפצועים, ספינת החילוץ החלה בניסיונות החליצה.

זה הישראלית עלתה על שרטון סלעי ב-מים הרדודים. השעה היתה שלוש לפנות בוקר ואנשי הספינה פתחו במאמצים נמרצים להחלץ מן השרטון. אך דבר לא עזר. הם היו תקועים, נאלצו לחכות לבואה של ספינת החילוץ, ש-הוזעקה באלחוט.

מן הכנרת

ב ינתיים עזה השחר מעל הרי-הגלעד והסורים שבעמדות ליד חוף-הכינרת גילו ספינת-משמר ישראלית מתחת לאפס. המטרה הנייחת מצאה חן בעיניהם וכדבר מובן-מאליו פתחו עליה באש. אם כי המוצב הסורי מוסתר בתוך מטעי בנות היה ברור מניין באה האש ואנשי ה-ספינה השיבו באש מקלעים ישראלית על אש המקלעים הסורית. חילופי-אש אלה נמשכו חצי שעה. עד שהדבר נמאס לסורים. הם החליטו להראות את כוחם כאמת, הפיעלו תותח לא-רתע. הוא היה מספיק קרוב למטרה הקבועה, פגע בספינה, פצע שניים מאנשיה. כעת התחילה השמחה במקום התקרית ב-אמת. ספינות-מירוץ הגיעו על-מנת להעביר

כתב בים עמנואל אלנקוה, כתב ידיעות אחרונות, כי סה את הפעולה מתוך סירת-מרוץ מקומית. הוא זינק למים כאשר מטוס סורי צלף ל-עברו, נאסף אחר-כך על-ידי סירה ישראלית.

את הפצועים, ספינת החילוץ החלה בניסיונות החליצה. **מאיר-שם** **סורים נשארו בשלהם, ירו ללא הפסקה.** כעבור שלוש שעות החליט מי שהחליט ליש בעניינים כאלה, שאחרי המקלעים וה-תותח לא-רתע — הגיע הזמן להפעיל כמה כלים יותר נכבדים. בסביבות השעה תשע בבוקר הופיעו מכון צפון ארבעה מטוסי מיג של חיל-האוויר ה-סורי, צללו וצלפו לעבר הספינה התקועה והספינות שהסתובבו סביב הספינה. חיל-האוויר הישראלי מילא את תפקידו, הוניק מאיר-שם מספר מטוסי-קרב. המטוסים עשו עבודה נאמנה, שיתקו במטח-אש את עמדות הסורים במטעי הבנות (מוצב מ-סעודיה) והתכוונו לספל במיגים.

המטוס הראשון לא שכינתיים הראו גם אנשי ה-ספינה, שבאה לעזרת הספינה התקועה, את כוחם. תותח ספינת-המשמר פתח באש

צלם בים יעקב (ביקוי) שושן, הצלם שכיסה כמעט כל מאורע שאירע בטבריה או בכינרת ב-עשרים השנים האחרונות, השתתף גם הוא בכיסוי התקרית, ניסה לצלם בכל מצב.